T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 157
KARAR NO : 2015 / 180
KARAR TR : 06.04.2015

ÖZET: Davacının maliki olduğu taşınmaza kamulaştırma yapılmaksızın yol olarak kullanılmak suretiyle fiilen el atıldığından bahisle açılan tazminat istemine ilişkin davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Vakıflar Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. T.G. & Av. Ö.U. & Av. Ş.D.
Davalı : Karayolları Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. Ö.C
İhbar Olunan
Adli Yargıda : Konya Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekili : Av.H.E. (Adli Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; mülkiyeti idareye ait olan Konya Selçuklu İlçesi Hocacihan Mahallesi 7693 parsel nolu 402 m² sahalı taşınmazın tamamının yol olarak kullanılmak suretiyle işgal edildiğini; söz konusu taşınmazın Konya 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2000/203/135 Değişik İş sayılı dosyasıyla tespit yaptırıldığını ve taşınmazın belediyece kullanıldığının tespit edildiğini; daha sonra Konya 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2001/937 Esas sayılı dosyasıyla Konya Büyükşehir Belediyesi ve Selçuklu Belediyesi aleyhine müdahalenin meni ve ecrimisil davası açıldığını, yargılama sonunda dava konusu taşınmazın Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından yol olarak açıldığı ve halen de kullanılmakta olan yolun sorumluluğunun Karayolları Genel Müdürlüğü'ne ait olduğu, 2942 sayılı Kanunun 38. maddesinde öngörülen 20 yıllık hak düşürücü sürenin geçtiği gerekçesiyle davanın reddine karar verildiği ve kararın Yargıtayca onanarak kesinleştiğini, Anayasa Mahkemesinin 10.04.2003 tarih ve 2002/112 esas 2003/33 karar sayılı kararı ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunun 38. maddesi iptal edilerek 20 yıllık hak düşürücü sürenin ortadan kaldırıldığını belirterek; dava konusu gayrimenkule Karayolları Genel Müdürlüğü'nün kamulaştırmasız el atmasından dolayı 22.04.2004 tarihli komisyon kararı gereğince 1999, 2000, 2001, 2002 ve 2003 yılları için toplam 1.248.000 TL ecrimisilin işgal tarihinden itibaren faizi ile birlikte tahsili ile işgal edilen gayrimenkule Karayolları Genel Müdürlüğü'nün kamulaştırmasız el atmasının önlenmesine, olmadığı takdirde fazlaya ilişkin hakların saklı kalmak kaydı ile 26.130.000 TL nin davacı idareye ödenmesine karar verilmesi istemiyle 24.05.2004 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

KONYA 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 25.01.2005 tarih ve E:2004/244 K:2005/5 sayılı kararında özetle; dava konusu yerde kamulaştırma işlemi yapılmadan davalı idarece yol yapılarak kamunun hizmetine sunulmuş olduğu, uzun yıllardan beri yol olarak kullandığı ve bu durumda yol olarak kullanımda kamu yararının bulunduğu anlaşılmakla ve her ne kadar söz konusu yere kamulaştırma işlemi yapılmadan haksız olarak el atılarak yol yapılmış ve bu durumda meni müdahale davasının şartları oluşmuş ise de söz konusu yerin uzun yıllardan beri kamu yararına sunulmuş yol olması nedeniyle verilecek meni müdahale kararı ile ilgili ilamın infazının yerine getirilmesindeki güçlük düşünülerek ayrıca davacı vekilinin de dava dilekçesinde dava konusu yerin değerini de talep ettiği göz önünde bulundurulduğunu gerekçe göstererek; bilirkişi raporu doğrultusunda yer bedeli ile ilgili davanın kabulü ile, dava konusu 7693 parsel nolu 402.00 m² yüz ölçümlü tam hisseli taşınmaza ait davacı vekilinin men'i müdahale talebinin reddine ve dava konusu yerin yol olarak terkinine, 03.01.2005 tarihli bilirkişi raporunda belirtilen 16.080.00.000 TL yer bedelinin dava tarihi olan 24.05.2004 tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine, yer bedeli ile ilgili fazlaya dair talebin reddine, davacının ecrimisil talebi yönünden de taleple bağlı kalınarak toplam 1.248.000.000 TL ecrimisilin bilirkişilerin 03.01.2005 tarihli raporunda hesaplanan ve tahakkuk ettiği dönemler itibariyle yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine karar vermiş ve verilen karar davalı vekilince temyiz edilmiştir.

YARGITAY 5. HUKUK DAİRESİ: 20.10.2005 gün ve E:2005/12077 K:2005/11218 sayılı kararında; "…2942 sayılı Kamulaştırma Yasasının 38. maddesinde; idare tarafından kamulaştırmasız el konulan taşınmazın, fiilen el

koyma tarihinden itibaren 20 yıllık sürenin geçmesi halinde, taşınmazın malik, zilyet veya mirasçılarının her türlü dava haklarının düşeceği öngörülmüştür. Söz konusu Kamulaştırma Yasasının 38. maddesi hak düşürücü süreyi içermekte olup, bu husus kamu düzenine ilişkindir. Bu nedenle, kamu düzenine ilişkin hususlar, tarafların talepleri olmasa bile mahkemece resen karara bağlanması zorunludur.

2942 sayılı Kamulaştırma Yasasının 38. maddesine göre; idarenin el koyma tarihinden itibaren 20 sene geçmekle taşınmaz malikinin her türlü dava hakkı düşer. Başka bir anlatımla, mülkiyet bu süre dolmakla el atan idareye geçer. Bu husus 4721 sayılı Türk Medeni Kanunun 705. maddesindeki "Taşınmaz mülkiyetinin kazanılması tescille olur. Miras, Mahkeme kararı, cebri icra, işgal, kamulaştırma halleri ile kanun da öngörülen diğer hallerde, mülkiyet tescilden önce kazanılır. Ancak, bu hallerde malikin tasarruf işlemleri yapabilmesi, mülkiyetin tapu kütüğüne tescil edilmiş olmasına bağlıdır" hükmü ile açıklığa kavuşturulmuştur.

Dosyada yapılan incelemede; dava konusu taşınmaza 1978 yılında el atılarak yol haline getirildiği ve el atma tarihinden itibaren, 2942 sayılı Kamulaştırma Yasasının 38. maddesinin, Anayasa Mahkemesince iptal edilme ve dava tarihine kadar 20 seneden fazla süre geçtiğinden, taşınmaz maliki olan davacı tarafin her türlü dava hakkının düştüğü anlaşılmıştır.

Diğer taraftan Anayasa Mahkemesince; 2942 sayılı Kamulaştırma Yasasının 38. maddesi iptal edilmiş ise de, Anayasanın 153/son maddesi uyarınca; Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarının geriye yürümeyeceği ilkesi uyarınca, Kamulaştırma Yasanının 38. maddesinin iptal edilmesinden önceki kazanılmış haklara uygulanması imkânı da bulunmamaktadır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 25.05.2005 gün ve 2005/5-288 esas-2005/352 sayılı kararında da bu husus benimsenmiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi, doğru görülmemiştir…" şeklindeki gerekçe ile davanın kısmen kabulüne ilişkin hükmün bozulmasına karar vermiştir.

Bozma ilamına karşı davacı vekili tarafından karar düzeltme talebinde bulunulmuştur.

YARGITAY 5. HUKUK DAİRESİ: 13.07.2010 gün ve E:2005/14811 K:2010/14531 sayılı kararında "… 30.06.2010 günü yürürlüğe giren 5999 sayılı Yasa ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa eklenen Geçici 6. Maddesi hükmü gözetilerek davacı vekilinin karar düzeltme isteminin kabulüne, Dairemizin 20.10.2005 gün ve 2005/12077-11218 sayılı bozma kararının kaldırılmasına karar verildikten sonra işin esasının incelenmesine;

Dava, kamulaştırmasız el atılan taşınmaz bedelinin tahsili istemine ilişkin olup taşınmaza 1978 yılında el atılmıştır.

30.06.2010 tarihinde yürürlüğe giren 5999 sayılı Yasa ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa eklenen Geçici 6. Madde ile;

'Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen 09.10.1956 tarihi ile 04.11.1983 tarihi arasında fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulması sebebiyle, bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce tazmin talebiyle dava açmış olanlar; bu madde hükümlerine göre uzlaşma yoluna gitmeyi isteyip istemediklerini bu maddenin yürürlüğe girmesinden itibaren üç ay içinde idareye ve mahkemeye verecekleri dilekçeler ile bildirebilirler. Uzlaşma talebi üzerine, uzlaşma görüşmelerinin neticesine kadar dava bekletilir; uzlaşılmaması halinde, uzlaşmazlık tutanağının mahkemeye sunulmasından sonra davaya devam edilir.' hükmü getirilmiş olduğundan, bu düzenleme doğrultusunda işlem yapılarak sonucuna göre; karar verilmek üzere hükmün açıklanan nedenlerle H.U.M.K.'nun 428. maddesi gereğince bozulmasına…" şeklinde karar vermiştir.

KONYA 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ:29.05.2012 gün ve E:2010/528 K:2012/274 sayılı kararında; Yargıtay bozma ilamına uyularak taraflara uzlaşma talebinde bulunulmuş ise de taraflarca kabul edilmediği açıklanarak, bilirkişi raporu doğrultusunda yer bedeli ile ilgili davanın kabulü ile 16.080 TL'nin dava tarihi olan 24.05.2004 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine, taşınmaz hakkındaki men'i müdahale talebinin reddi ile dava konusu yerin yol olarak terkinine karar vermiş ve verilen karar taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

YARGITAY 5. HUKUK DAİRESİ: 13.05.2013 gün ve E:2013/7320 K:2013/9290 sayılı kararında; "… taraflara, dava konusu taşınmaza yakın bölgeden, benzer yüzölçümlü ve dava tarihinden önce satışı yapılmış özel amaçla olmayan emsal satışları bildirimleri için süre verilip, gerektiğinde resen emsal celbi yoluna gidilerek, emsaller ile dava konusu taşınmazın üstün ve eksik yönlerinin neler olduğu ve oranları açıklanmak suretiyle değer biçilmesi için yeniden oluşturulacak bilirkişi kurulu eşliğinde mahallinde keşif yapılarak, alınacak rapor sonucuna göre hüküm kurulması gerekirken, taşınmazı tarla kabul edip, genel deneyimlerle değer biçen geçersiz bilirkişi kurulu raporu uyarınca karar verilmesi,

Davacı tarafin ecrimisil talebi ile ilgili olarak; taşınmazın boş arsa olarak ne şekilde kullanılabileceği taraflara

açıklattırılıp, bu konuda emsal kira sözleşmeleri ibraz etmeleri için süre verilip, ecrimisil bedelinin de emsal kira sözleşmelerine göre belirlenmesi gerekirken, yasal olmayan yöntemlerle hesaplama yapan geçersiz bilirkişi kurulu raporu uyarınca ecrimisile hükmedilmesi, doğru görülmemiştir…" şeklindeki gerekçe ile taraf vekillerinin temyiz itirazları yerinde olduğundan hükmün açıklanan nedenlerle H.U.M.K.'nun 428. maddesi gereğince bozulmasına karar verilmiştir. Davalı vekilince karar düzeltme talebinde bulunulmuş ise de Yargıtay 5. Hukuk Dairesi 04.03.2014 gün ve E:2013/24594 K:2014/5772 sayılı kararı ile karar düzeltme talebinin reddine karar vermiştir.

KONYA 3. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ : 11.11.2014 gün ve E:2014/211 K:2014/692 sayılı kararında bozma ilamı sonrası yaptığı yargılama sonrasında " Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünün 14.01.2013 tarih 2012/317, 2013/30 E.K. ve 04.06.2013 tarih 2013/929, 2013/1055 E.K. sayılı kararı gereğince imar planında yol olarak gösterilen dava konusu taşınmaz hakkında taraflar arasındaki uyuşmazlığın 2942 S.K. geçici 6. maddesi gereği halen devam eden davalarda da uygulanacağından kamulaştırmasız el atma nedeniyle tazminat veya alacağın tahsili davalarında idare mahkemesi görevli olduğundan dava dilekçesinin görev yönünden reddine, Mahkememizin görevsizliğine…" şeklinde karar vermiştir.

Adli yargıda verilen görevsizlik kararı temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez 7693 parsel sayılı taşınmazın Karayolları Genel Müdürlüğünce yol olarak kullanılması nedeniyle uğradığı 402.000,00 TL zararın Karayolları Genel Müdürlüğü'nden tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

KONYA 1. İDARE MAHKEMESİ: 12.02.2015 gün ve E:2015/73 sayılı gönderme kararında; "…2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinde; "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

(Değişik fıkra: 21/01/1982 - 2592/6 md.;Değişik fıkra: 23/07/2008-5791 S.K./9.mad) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyanın incelenmesinden; mülkiyeti idarelerine ait olduğu belirtilen Konya ili, Selçuklu ilçesi, Hocacihan Mahallesi, 13 pafta, 7693 parselde yer alan 402 m2 büyüklüğündeki taşınmazın tamamının davalı idarece yol olarak kullanılmak suretiyle işgal edildiğinden bahisle el atmanın önlenmesi ve ecrimisil istemiyle adli yargı merciinde açılan dava sonucunda nihai olarak Konya 3. Asliye Hukuk Mahkeme'nin 11.11.2014 tarihli ve E:2014/211, K:2014/692 sayılı kararıyla dava konusu uyuşmazlığın idari yargıda çözümlenmesi gerektiğinden bahisle davanın görev yönünden reddi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda; idarenin icra yetkisini hukuka aykırı olarak kullanması olarak nitelendirilebilecek fiili el atma durumu söz konusu olduğundan dava konusu uyuşmazlığın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır…" denilmek suretiyle 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca dava dosyasının adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, dosyanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilene kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 06.04.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesi'nce anılan Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen usul ve yönteme uygun biçimde başvuruda bulunulduğu anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık görülmediğinden esasın incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının maliki olduğu taşınmazına kamulaştırma yapılmaksızın yol olarak kullanılmak suretiyle fiilen el atıldığından bahisle açılan tazminat istemine ilişkindir.

13.07.2010 tarih 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun'un,

Amaç ve Kapsam başlıklı 1. maddesinde; " Bu Kanunun amacı; karayolları ağının kalkınma planları, ulaştırma ana planı, stratejik plan ve programlar çerçevesinde ilgili diğer kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde ulusal düzeyde geliştirilerek yaygınlaştırılmasını; karayolları ve karayollarıyla ilgili altyapı, diğer yatırımlar ve hizmetlerin, ekonomik ve

sosyal gelişmenin gereklerine uygun, diğer ulaşım sistemleri ile uyumlu, güvenli ve çevreye duyarlı bir şekilde yapılması ve/veya yaptırılması ve Karayolları Genel Müdürlüğünün çalışma usul ve esasları ile teşkilat ve görevlerine ilişkin hükümleri düzenlemektir."

Görev ve Yetkiler başlıklı 4. Maddesinde; "…c) Görev alanına giren karayolu ağlarının yapımı, bakımı, onarımı ve diğer hususlar hakkında teknik nitelik ve şartları tespit etmek veya ettirmek ve gerekli şartnameleri hazırlamak…

g) Karayollarının yapım, bakım ve onarımı ile emniyetle işlemesi için gerekli olan garaj ve atölyeleri, makine ve malzeme ambarları ile depolarını, servis ve akaryakıt tesislerini, laboratuvarlarını, deneme istasyonlarını, dinlenme yerlerini, bakım ve trafik emniyetini sağlamaya yönelik bina ve lojmanları, alıcı-verici telsiz istasyonları ile gerekli haberleşme şebekelerini, Genel Müdürlüğün görevlerini daha verimli şekilde yerine getirmesine yönelik eğitim tesisleri ile sosyal tesisleri ve diğer bütün yan tesisleri hazırlayacağı ve hazırlatacağı plan ve projelere göre yapmak, yaptırmak, donatmak, işletmek veya işlettirmek, bakım ve onarımını yapmak veya yaptırmak, kiralamak…" şeklindeki düzenlemeler yer almaktadır.

İdarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu plan ve projeye göre meydana getirdiği yol, kanal, baraj, su yolları, su şebekesi gibi tesislerin kurulması, işletilmesi ve bakımı sırasında kişilere verdiği zararların tazmini istemiyle açılacak davaların görüm ve çözümünün, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılacak tam yargı davaları kapsamında yargısal denetim yapan idari yargı yerine ait olduğu; idarece herhangi bir ayni hakka müdahalede bulunulduğu; özel mülkiyete konu taşınmaza kamulaştırmasız el atıldığı veya plan ve projeye aykırı iş görüldüğü iddiasıyla açılacak müdahalenin men'i ve meydana gelen zararın tazmini davalarının ise, mülkiyete tecavüzün önlenmesine ve haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerince çözümleneceği, yerleşik yargısal içtihatlarla kabul edilmiş bulunmaktadır.

Nitekim yukarıda belirtilen genel kabul doğrultusundaki Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kurulu'nun 11.2.1959 günlü, E:1958/17, K:1959/15 sayılı kararının, III. Bölümünde, "İstimlâksiz el atma halinde amme teşekkülü İstimlâk Kanununa uygun hareket etmeden ferdin malını elinden almış olması sebebiyle kanunsuz bir harekette bulunmuş durumdadır. Ve bu bakımdan dava Medeni Kanun hükümlerine giren mülkiyete tecavüzün önlenmesi veya haksız fiil neticesinde meydana gelen zararın tazmini davasıdır. Ve bu bakımdan adliye mahkemesinin vazifesi içindedir.

Bundan başka, bir amme teşekkülü tarafından bir tesisin yaptırılması sırasında Devlet malı olmayan yerlerden toprak alınması veya böyle yerlere toprak veya moloz yığılması neticesinde meydana gelen zararların tazmini davası da başkasının malına amme teşekkülünün dilediği gibi el atma hakkı bulunmadığı ve plan ve projelere ve şartnamelere başkasının malına ihtiyaca göre el atılabilmesini gerektirecek esaslar konulamayacağı cihetle, haksız fiilden doğan bir tazminat davası sayılır.

Yapılan işlerin plan veya projeye aykırı olarak yapılması hali de idari karara aykırı bir hareket bulunması itibariyle yine idari kararın tatbiki olan bir fiil sayılamaz ve bu bakımdan bu iddia ile açılmış bir dava haksız fiilden doğan bir davadan ibaret olacaktır.

Bu bentte anılan davalar, içtihadı birleştirme kararının dışında kaldıklarından kararın bunlara şümulü yoktur" denilmektedir.

Davacı vekili; davacı Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait Konya İli, Selçuklu ilçesi, Hocasinan Mahallesi'nde kain 7693 parsel sayılı taşınmazın 1978 yılından itibaren yol olarak kullanıldığını iddia ederek, taşınmaza yapılan müdahalenin men'i ve ecrimisil talebi ile taşınmazın bedelinin davalı idareden tahsili istemiyle adli yargıda dava açmış, yapılan yargılama sonunda verilen görevsizlik kararı kesinleşmiştir. Davacı vekili adli yargıda kesinleşen görevsizlik kararının ardından idari yargıda taşınmaza kamulaştırma yapılmaksızın el atıldığı iddiası ile dava açmıştır.

Adli yargı dosyası üzerinde yapılan incelemede; dosya arasında 03.01.2005 tarihli bilirkişi heyetinin vermiş olduğu raporda ".. Konya çevre yolu 1978 yılından itibaren kullanımda bulunmaktadır… Dava konusu taşınmaz tarla niteliğinde olup üzerinde, Beyşehir Çevre yolundan Sille yoluna bağlantıyı sağlayan yol bulunmaktadır…" şeklindeki açıklama ve adli yargı dosyasındaki yerel mahkeme ve temyiz mahkemesi kararları incelendiğinde taşınmazın fiilen yol olarak kullanıldığı ve kamulaştırma işleminin de yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Mülkiyeti davacıya ait taşınmazdan, karayolu geçirilmesi nedeniyle meydana gelen zararın tazmini söz konusu olduğundan, davanın haksız fiilden doğan bir tazminat davası sayılacağı kuşkusuzdur.

Belirtilen duruma ve davanın niteliğine göre, idarenin ayni bir hakka müdahalesinin hukuka uygunluğunun yargısal denetimi işin esasını teşkil etmekte olup, açılan dava ile bir idari tasarrufun iptalinin ya da böyle bir tasarruf nedeniyle uğranılan zararın tazmininin istenilmemiş bulunması karşısında, haksız fiilden doğan zararların tazmini davasının, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Konya 1. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile, Konya 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 11.11.2014 gün ve E:2014/211 K:2014/692 sayılı kararının kaldırılması gerekmiştir.

-

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Konya 1. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Konya 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 11.11.2014 gün ve E:2014/211 K:2014/692 sayılı KARARININ KALDIRILMASINA, 06.04.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT